

Н.В. Віхляєва, аспірант, НТУ «ХПІ», м. Харків

МЕТОДИКА ОБГРУНТУВАННЯ ОПТИМАЛЬНИХ УМОВ РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ ЕНЕРГОГЕНЕРУЮЧИХ ПІДПРИЄМСТВ

Теплоенергетичне господарство є складовою частиною паливно-енергетичного комплексу. На сьогоднішній день, найбільш важливими проблемами перспективного розвитку теплової енергетики є технологічне вдосконалення підприємств з метою підвищення економічності, надійності та екологічної чистоти виробництва енергії.

Українська теплова генерація відрізняється дефіцитом паливних ресурсів, а також надлишковою встановленою потужністю (наприклад,

частка українських теплоелектростанцій в загальній потужності енергосистеми країни складає 64%).

В базовому сценарії енергетичної стратегії України передбачено наявність в енергосистемі до 2030 року 42 тис. МВт потужності ТЕЦ замість 30 тис. МВт, що є на сьогодні. Стратегія передбачає поступове зниження потужності ТЕЦ і доведення її до оптимального рівня у 2015 - 2017 роках.

Проте, слід зазначити, що згідно "Енергетичної стратегії України до 2030 року", для забезпечення попиту споживання електричної енергії та її експорту згідно з базовим сценарієм розвитку економіки країни, необхідно збільшити потужність генеруючих електростанцій до рівня 88,5 млн. кВт. За песимістичним сценарієм розвитку економіки цей рівень складе 74,9 млн. кВт, за оптимістичним - 98,6 млн. кВт.

Здійснення реконструкції енергогенеруючого виробництва дозволить не лише продовжити життя енергоблокам, але й істотно скоротити витрати енергоресурсів.

В сучасних умовах ринку, інвестор стикається з неможливістю передбачити інвестиційні ризики внаслідок невизначеності майбутньої моделі конкурентного енергоринку, дефіциту ресурсів у найближчій перспективі, а також, можливого зростання тарифів на український кіловат вище за європейський рівень.

До перспективних напрямків у сфері досліджень можна віднести порівняльний аналіз теплової електроенергетичної галузі з іншими галузями економіки, визначення її рейтингу інвестиційної привабливості серед інших, а також, аналіз конкурентоздатності теплової електроенергетичної галузі Україні порівняно з аналогічними галузями в інших країнах.

Підвищення ефективності ТЕЦ є процесом, що диктується необхідністю компенсації постійно зростаючих витрат паливного циклу. Освоєння і експлуатація нових родовищ нафти, газу і вугілля, як і доопрацювання існуючих, обходяться все дорожче, а підтримка прийнятних цін на електричну енергію вимагає адекватного випереджаючого

підвищення ККД ТЕЦ. Крім того, підвищення ефективності є необхідним з екологічних міркувань.

Слід зазначити, що потік нововведень, реалізованих технічним прогресом в енергетиці є неоднорідним. Його відрізняють такі чинники як новизна технічних рішень, науковість, періодичність проявів та вплив на ефективність енергетичного виробництва.

Управління в теплоенергетиці носить міжгалузевий характер, тобто, охоплює науково-дослідницькі, дослідно-конструкторські, проектні, будівельно-монтажні, налагоджувальні, ремонтні організації та інші.

Слід зазначити, що формування науково-технічної політики неможливе без державного втручання і управління енергокомпаніями .

Підсумовуючи вищенаведене, можна зробити висновок, що, незважаючи на ряд проблем, тепла електроенергетична галузь є потужною та конкурентоздатною, адже має найбільший ринок збуту на сучасному етапі розвитку. Тому, для ефективного функціонування теплоенергетики необхідно здійснювати багатоаспектне регулювання з узгодженням інтересів виробників енергії, її споживачів та всього суспільства як в поточній, так і в довгостроковій перспективі.